

stands Sparekasse og vistnok ogsaa den fynske. Jeg er altsaa vel kendt med, at der ydes Laan til Bygning af Andelssvine-slakterier og Andelsmejerier o. s. v. Men det er ikke det, vi ere uenige om. Disse ny Institutioner skulle bruge Penge hver Dag, de kunne komme den ene Dag og sætte 50 til 100,000 Kr. ind, og den næste Dag komme de og ønske at hæve 150,000 Kr. Det er den Slags Forretninger, som vore Landbosparekasser ikke have villet have med at gøre, det ere de ikke indrettede til, og derfor have disse Foretagender maattet gaa til Bankerne med den Slags Forretninger. Og nu siger jeg: Skulle vi lave det saaledes, at vi sætte de store, københavnske Banker i Stand til at vedblive at lægge Filialer ud i Landet, saa at det stadig bliver dem, der skulle betjene Befolkningen paa denne Maade? Det er paa det Punkt, jeg synes, at Misforstaaelsen er til Stede, og derfor ønsker jeg, at Forhandlingerne ikke skulle gaa til Ende, uden at man faar fuld Klarhed over, om det virkelig ogsaa er det ærede Medlems Mening, at vi skulle være henviste til de store, københavnske Banker. Om den fynske Sparekasse er villig til at have den Slags Forretninger, som jeg nævnte før, med de store og hyppige Ind- og Udbetalinger, som de have ved Bankerne, kender jeg ikke noget til, men saa vidt jeg kender Forholdene, ville Sparekasserne i Jylland det ikke; der henvise de ligefrem til Bankerne. Derimod ville de nok sætte faste Prioriteter i disse Forretninger. Jeg kan ikke sige andet, end at det har jeg erfaret gennem mange Aar. Jeg mener altsaa, at da de gamle Banker nu en Gang have Privilegiet, vil Følgen, hvis vi uden videre slutte os til det ærede Medlem, blive, at disse store og gamle Banker, der ere beslaaede med Hundreder af Millioner, stikke Filialer ud, hvad de til Dels allerede have, og de ville derved blive de eneste, vi kunne henvende os til. Det vil jeg dæmme op imod, og det kan jeg ikke tro, at det ærede Medlem i Princippet er uenig med mig om. Derfor synes jeg, at den ærede Ordfører har fuldstændig Ret, naar han siger: Kunne vi ikke se at faa en lempelig og rimelig Ordning af disse Forhold indtil 1910. Det kan dog ikke gaa an at fortolke en Lov i 22 Aar paa en Maade og slaa om det 23de ved at gøre en anden Fortolkning gældende. Jeg tror, at Flertallet i denne Sal, naar det bliver klar over Forholdene, vil være enig med mig i dette. Som det ogsaa vil fremgaa af mine Udtalelser, har

jeg ikke hævdet dette Standpunkt af Kærlighed til Bankerne, men af velforstaaet Kærlighed til den Landbefolkning, som, det tvivler jeg ikke et Øjeblik om, det ærede Medlem lige saa nødig som jeg vil lade være afhængig af de store Million-firmaer her inde i København.

Aadal: Jeg skal kort svare den sidste ærede Taler. Naar han vedblivende hævder, at man kommer ind under de store københavnske Bankers Herredømme, vil jeg gøre opmærksom paa, at der er flere Banker end dem her i København. Det vrimler af dem ud over Landet, næsten i enhver Provinsby, til Dels ude paa Landet, og der vil komme endnu flere frem, hvis man bliver ved at begunstige dem. Jeg kan trøste det ærede Medlem med at sige — og det ved det ærede Medlem ogsaa meget godt, hvis han er inde i Sparekasseforholdene, hvad jeg tror han er —, at man godt kan forstrække Landboerne til deres Mejerier og andre Foretagender med de Penge, som de have behov. Om de den ene Dag komme med 1,000 Kr. og forlange 2,000 den næste, spiller ingen Rolle, naar Sparekasserne blot kunne blive fri for denne Konkurrence med Bankerne. Det har jeg villet hævde, og det vil jeg bede Tingets ærede Medlemmer have Opmærksomheden henvendt paa, naar denne Sag kommer frem.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

§§ 11, 12, 15 og 16
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 152 til § 24 af *Finansministeren*, tiltraadt af *Udvalget* (se Tillæg B. Sp. 549—50),
vedtoges uden Afstemning.

§ 24, saaledes ændret, og §§ 26 og 27
vedtoges uden Afstemning.

§ 10, saalydende:
I Finansaaret fra den 1. April 1904 til den 31. Marts 1905 bevilges til Udgift en Sum af 78,200,808 Kr. 87 Ø. til de i §§ 11—27 nævnte Udgifter,
vedtoges uden Afstemning.

§§ 2, 3, 4, 5, 7, 8 og 9
vedtoges uden Afstemning.